

черквата у момковитѣ, гдѣто имъ се дава по едно сладко, по едно кафе, ракия, пилинъ или вино и, слѣдъ като посѣдѣжтъ малко, става кумътъ и си отива. Него испращатъ съ кеманче, гайда или кеманета до къщата му. Тамъ музиката му посвири и повесели неговитѣ другари, та най-подиръ стане и си иде пакъ у момковитѣ. Тѣй се прави въ Стара и Нова-Загора.

По селата иматъ червено було, а момцитѣ съ сине платно, нарѣчено пишемалъ, накачулжтъ главата му до половина и виси отъ двѣтѣ му страни съ рѣсенитѣ си. Испращание на кумъ, завеждане на бабалтъкъ, на побашимъ и на други, тѣ сж много, тѣй щото иска се много врѣме за да се описватъ съ по-тънкоститѣ имъ. И въ селата правѣжтъ бдениа, пияния, гощавания, въ понедѣльникъ, вторникъ, а въ срѣда вече се приключва свадбата.

Прѣди 50 години сж се простирали дори и по цѣла недѣля, особно богатитѣ селски чифчии. Въ селата и въ градътъ до скоро имаше обичай въ сжббота да се раздава отъ момкова страна единъ видъ храна отъ варено жито, наречено *кешкекъ*, а пѣкъ отъ момина страна *мединикъ* прѣди свадбата, но сега и тѣзи обичаи се исхвърлихъ. Нѣкъдѣ ако и да сжществуватъ, обаче рѣдко се прилагатъ точно въ изпълнение.

Лицата, които взематъ участие въ свадбата, се наричатъ; свекъръ, свекърва, снаха, етърва, зълва, калина, деверъ, сватъ, сватя (родителитѣ на булката), а братята и сестритѣ ѝ, както и тѣзи послѣднитѣ спрямо братята и сестритѣ на новий си зетъ изцѣло се казватъ: сватанакъ, свати (свахи), бабалтъкъ; въ случай когато нѣма баща, на мѣсто стари-сватъ, побашимъ: на деверътъ бащата, помайчима: жената на послѣдний; женски побашимъ, който дава зълвата съ помайчима; кумъ, подкумъ, подкума, лица, които замѣнятъ кумътъ и кумата само въ къщнитѣ нареждания и гощавания, а не и за друго. Още момковитѣ приятели, моминитѣ роднини, чичови, уйчови, чинени, уйневи, лелени, сватови и калеклови, годежниците и пр.

Сутрината въ *понедѣльникъ* невѣстата полива на зетя (мжжа си), който изново ще я подари, послѣ на свекърътъ, на свекървата, на деверитѣ си (т. е. на мжжовитѣ ѝ братя) и въобще на роднинитѣ си. А тѣ ще я подарѣжтъ съ пари въ това врѣме, като имъ цѣлуне ръка. А пѣкъ по селата има обичай, както ходѣжтъ съ ракия отъ къща въ къща, въ вторникъ или срѣда булката да ходи сама изъ къща въ къща да